

til eder alle; mest om at i er
raske og har det godt. Ingrid og Jørgen.

Middelfart 14/12 49

Kæm allsammen!

Ja, det var jo det nemmeste, at skrive
lige som Svend; vi har ingen Kær, Hede eller
Landsby, saa der er ikke noget at skrive
om; men hvad - lidt kan der jo altid blive
at skrive om, selv om det ikke er særlig
interessant for andre, saa skriver man lidt
alligevel. Ja hvad skriver man? - Vi har det
godt alle fem, Børnene vokser, bliver store, vi
andre bliver gamle; men heldigvis ikke mere
end vi selv vil, eller rettere, vi er ikke ældre
end vi selv føler det, jeg kan ikke forestå
jeg allerede er 42, Alderen trykker mig ikke;
men det kan jo hurtigt komme an.

Der er jo noget om det, som Midler siger
at jo ældre man bliver, des hurtigere gaar

Viden. Vi har ellers travlt paa Laborato-
riet for Viden, men har nu begyndt at inddeli
de hussens Skulptorkobber i forskellige Grupper,
Typebestemme dem, et interessant Arbejde; men
det kræver lidt Stordrud, inden vi naar at
blive ^{sat} mid i det. De skal saas ud paa flere
forskellige Slags Substrater og Bouillonopløsning,
Møller har været paa Serumlaboratoriet i
København og andre private Laboratorier og
studeret, og hver Gang han kommer hjem,
begynder han at holde Foredrag for mig om
Styppemat, Marit, desentis, Funlin, Blaa Farve
misfarvet o. s. v. Jeg aner jo ikke hvad det
forskellige er for noget; men jeg bliver jo
pligt skyldig efter og efterhaanden lærer man
det jo. Han kan ikke rigtig forstå, naar
han er oplaget (altsaa - naar han er oplaget af
en Ting, er det jo ikke paa saadan almindelig
Maade, som vi andre almindelige Mennesker.)
at vi andre ikke er det ogsaa, saa derfor
lader jeg meget interesseret, naar han fortæller
dis, og til sidst under det med, at man
bliver det. Det er ellers ikke altid lige
morsomt, at arbejde sammen med ham.

naar der er saadant noget nyt, der skal
proves, det er ligesom at gaa i et Knudhus,
lige naar en gang eksplosivt var far, saa er der
et eller andet, der er bleven vak eller noget
han har glemt og varme er det, hvis det er
noget jeg har glemt. Det er nu med ham
der glemmer. Forleden Dag han havde en Klo
der havde faaet Kvelningsfeber, han skulde om
og pumpe den, han havde koegt Slanger og Vrejs
den skulde have Kalk ogsaa. Han var gaaet ud
med det han havde koegt, saa opdagede jeg, at
han havde glemt Pumpen, og jeg bagefter ham.
"Naar! ja jeg kunde nok tænke der var noget
"jag havde glemt. Hvis smit Stovet ligger der
inde ogsaa, saa ka og Toppat det ud!" sagde
han. Det er ikke altid naar en hvis Komite
naar han optraeder, men man skal laere ham
at kunde, for end man kan se den.

Med Hensyn til Landbruget, glemmer jeg
det ikke helt, det sker da jeg er over naar Gaarden
og tage et Vap med, og Foderballen til Roiner
kan jeg da altid faa Lov at regne ud.

Den første jeg regner ud, efter at de
var kommet par Stald viste, efter at vi havde

gjordt og hvad de havde at føde med,
at hvis Ko kunde faa i Grovfoder 8,5 Foder-
enheder og 660 g Rensættelse, ^{altsaa om Dagen} saa det er et held
godt Grovfoder.

Det kan nu godt være Svend, du faar Lov at
vente længe hvis du skal vente paa at Prisen
falder paa Landbrugs ejendomme, der er ikke
nogen Sandsynlighed for, at de vil falde for-
lødig og falder de, er det paa Grund af nedad-
gående Pris paa Landbrugsvarer, og saa er der
heller ikke saa meget med at begynde.

Nu, det er ikke altid ment at ride hvor man
skal hoppe ind i Sjøpudebord og hvor man
man skal hoppe ud igen, der er jo nogle der
aldrig hopper i Snoren og det kan være du er en
af dem, jeg er i hvert Tilfælde ikke, men hvad
det gaar jeg alligevel.

Vi havde besøg af Vith og Levd og bygge
Børnene for nogen Tid siden og da var Vith og
jeg inde ad Læse paa Marie Jesperen og fortalte
fra, at hun er lidt lunghis, er hun der som-
me, som hun altid har været, hun snakker
lige saa friskt og interesseret om alt og alle
særlig alle, hun kender jo en masse Mennesker.

Men skulde man ikke kunde en Masse Men-
nesker naar man er 80 aar, hvor naar skulde
man saa. ja kun bliver 80 aar d. 21 aar.

Det er ellers saer at love, at i har det
godt alle, selv om een har faaet mere end
en anden, vi faar jo ikke lige meget alle,
kun godt det samme da, ellers vilde det nu
blive trist, saa var der slet ikke noget at
strabe efter.

Vi har ogsaa prøvet at tjene os til nogle
Penge, jo det er kun de gamle a. 1 lb. saa
vi kan jo ikke vende, Appretsinne skal falde
i vores Gunst. Jy her ellers der er Held ved
Poul. Det var i den forrige Tids nye, vi havde
en Kupon mere end vi brugte, og den fik Poul
den vilde han gerne more sig med, han fyldte
den hele ud, "Nu skal jeg se om jeg kan vinde!"
sagde han. Men skulde man have været saa
dankdrevne, at man havde sat sit øje davn
under og saa sendt den ind; men det gjorde
vi ikke, og derfor er vi 31.000 lb. fattigen i
Dag, end vi kunde have været, der var nemlig
en Række med elleve rigtige Kamppe paa, den
Uge var der kun elleve Kamppe. Er det ikke